

σᾶς ὑποδεχθῶ ἀλλὰ φράγκα ἔκαμα θυσίαν, δὲν ἐκύτταξα ἔξοδα.

Εὐνόητον εἶνε τί συνέβη. Ὁ Μουσταφᾶς ἔλθων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδὼν ἐν τῷ γαλλικῷ καταστήματι τὰ ἀγγεῖα περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐξεπλάγη διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτῶν, ὧν ἡ χρῆσις ἦτο ἄγνωστος ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ γάλλος ἔμπορος μετὰ χαρᾶς βλέπων ὅτι ἔμελλε νὰ ἀπαλλαγῇ ἐμπορεύματος κακοπωλήτου, ἐβεβαίωσε τὸν Μουσταφᾶν ὅτι ὅσοι Εὐρωπαῖοι ἀγαπῶσι τὴν πολυτέλειαν κενόνοσι τὰ φαγητὰ των ἐξαιρετικῶς εἰς τοιαῦτα ἀγγεῖα. Πεισθεὶς ὁ Μουσταφᾶς καὶ βλέπων ἐπιδοκιμαζομένην τὴν ἐκλογὴν του, ἀπῆλλαξε τὸν ἔμπορον ἀγοράσας πάντα τὰ ἀγγεῖα, ὁ δὲ Μπραβούτης ἠσθάνθη ἄρρητον ἀγαλλίασιν νομίζων ὅτι ὑπεδέξατο τὸν γάλλον στρατηγὸν συμφῶνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ δὲ στρατηγὸς γελῶν μετὰ ταῦτα ὁσάκις ἐνεθυμείτο τὴν ἐστίασιν ταύτην, ἐπανελάμβανε «τὸ καλὸν εἶνε ὅτι ἦσαν ἀμεταχείριστα!..»

**

Γνώμη καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωγιοῦ.]

266.

Ἀπατάται ὁ νομίζων, ὅτι μόνον τὰ σφοδρὰ πάθη, οἷα εἶναι ἡ φιλοδοξία καὶ ὁ ἔρωσ, κατανικῶσι τὰς λοιπὰς τῆς ψυχῆς ὀρμὰς, διότι ἡ νωθρότης, καὶ μολονότι εἰς ἄκρον μαλακίαν, πολλαῖς πάντων κατισχύει. Ἐπηρεάζει πᾶσαν τοῦ ἀνθρώπου πρόθεσιν καὶ πᾶσαν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ βιωτικὴν, κοιμίζουσα τὰ ἐλαύνοντα αὐτὰς πάθη καὶ ἀδῆλως καταφθείρουσα τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν χρειώδεις ἀρετάς.

267.

Ἡ προθυμία, μετ' ἧς πιστεύεται τὸ κακὸν καὶ πρὸ τῆς ἀκριβοῦς ἐξετάσεως, ἔνδειξις εἶναι καὶ τῆς ὑπεροφίας καὶ τῆς βραθυμίας τῆς ἀνθρωπίνης. Παραδεχόμεθα δὲ τὴν ἐνοχίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ δὲν θέλομεν νὰ κοπιᾶσωμεν πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος.

268.

Δὲν δεχόμεθα κριτὰς οὐδὲ τῶν ἐλαχίστων ἡμῶν συμφερόντων, στέργομεν δὲ προθύμως τὴν περὶ τῆς ἡμετέρας φήμης καὶ τῆς ἡμετέρας δόξης κρίσιν τῶν ἀνθρώπων, τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπεναντίων ἢ ζηλοτυπίας, ἢ προλήψεως, ἢ ἀγνοίας ἔνεκεν. Ἐπιζητοῦμεν δὲ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν γνώμην αὐτῶν, κατὰ μυρίους τρόπους βίφοκινδυνεύοντες καὶ τὴν ἡμετέραν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Φλύαρος δικηγόρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὑπερσπίζετο ἀδεξίως ἐν τῷ δικαστηρίῳ πελάτην του τινά. Αἰφῶνος κατέπεσεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῶν δικαστῶν δελτίον, ὅπερ ἀνοίξας ὁ πρόεδρος δὲν

ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα, ἀνέγνω δὲ μεγαλοφῶνως πρὸς διάχυσιν τοῦ ἀκροατηρίου «Ὁ κατηγορούμενος παρακαλεῖ τὸ δικαστήριον νὰ καταλογίσῃ εἰς τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεώς του τὰς ὀκτῶ ὥρας, ἃς ὁ δικηγόρος του ἔδαπάνησε πρὸς ὑπεράσπισίν του.»

Ἐν μικρῷ τινι ἐστιατορίῳ, νέος τις ἀπτείνόμενος πρὸς τὸν διευθυντήν.

«Εἰς τὸν κατάλογον βλέπω: Ὁμελέττα δύο αὐγῶν, 50 λεπτά.

— Μάλιστα, κύριε, ἔχετε δίκαιον.

— Ἐγὼ λοιπὸν ἔφαγα δύο αὐγὰ βραστά καὶ μοῦ ζητεῖτε 75 λεπτά. Πῶς συμβαίνει τοῦτο; Ὁ διευθυντὴς μετὰ τινος ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας.

«Διότι, κύριε, πρέπει νὰ εἰξεύρετε, ὅτι διὰ τὰ βραστά αὐγὰ χρειάζονται αὐγὰ φρέσκα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὡς βαθύ χρώμα, οὗ τινος μία σταγὼν ἀρκεῖ νὰ χράνῃ μεγάλην ποσότητα καθαροῦ ὕδατος, διοχετεύεται καὶ ὁ φθόνος ἀπὸ τῆς καρδίας εἰς ὅλον τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ὀλιτοκτικὴ τῆς *Εἰκονογραφημένης τοῦ Λορδίνου ἐφημερίδος* κ. Ingram εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὴν πρώην αὐτοκράτειραν Εὐγενεῖαν νὰ τῇ ἀποστείλῃ τὸ σχέδιον τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐφονεύθη ὁ υἱὸς αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε καὶ βουλευτῆς ἦλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἔχων ὑπὸ μάλης τὰ δοκίμια τῆς ἐφημερίδος του, ἧς τὰς εἰκόνας ἰδόντες οἱ συνάδελφοί του συνεχάρησαν αὐτῷ. Ἀλλὰ σημειώτεον ὅτι δὲν εἶχεν ἔτι ἀναγνώσει καὶ τὸ κείμενον. Εὐνόητος δ' εἶνε ἡ ἐκπλήξις αὐτοῦ ὅτε τῷ παρετήρησέ τις ὅτι ὁ συντάκτης του ἐπεξηγῶν τὰς εἰκόνας εἶχεν γράψῃ ὑβριστικώτατον ἄρθρον κατὰ τῆς ναπολεοντίου δυναστείας. Τί ποιητέον; Ἦτο πλέον ἀργά καὶ τὸ φύλλον ἐξετυποῦτο ἤδη, ὡς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἀτυχίας, εἶχεν ἀποσταλῆ δοκίμια καὶ εἰς Χισελχούρστ πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν. Ὁ κ. Ingram ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας κατώρθωσε νὰ προφθάσῃ τὰ εἰς Χισελχούρστ κομιζόμενα φύλλα καὶ νὰ παραγγείλῃ τὴν διακοπὴν τῆς τυπώσεως, καταστραφέντων 140,000 φυλλαδίων τῆς πολυσελίδου ταύτης *Εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος*. Τὸ μεσονύκτιον ὁ κ. Ingram συνέταξεν αὐτὸς τὸ κείμενον τῆς ἐφημερίδος του, τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον παρεδόθη ἡ ὕλη εἰς τοὺς στοιχειοθέτας οἵτινες εἰργάσθησαν μέχρι τῆς πρωίας. Ἀνηγγέλη δὲ διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἕνεκα αἰφνιδίας βλάβης τοῦ μηχανικοῦ πιστηρίου ἡ ἐκδοσις τῆς *Εἰκονογραφημένης τοῦ Λορδίνου ἐφημερίδος* θὰ ὑστερήσῃ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας.

Ἡ ὀλιτοκτικὴ τῆς *Ανατολικῆς*, τὸ τεράστιον τὸ μὲ-

γεθος ἀτιμόπλου, ἠγοράσθη ὑπὸ τινος ἑταιρίας, ὅπως μεταφέρῃ σφάγια ἐκ Τεξᾶς τῆς Ἀμερικῆς εἰς Λονδῖνον Ἄφου ὑποστῆ διορθώσεις, ὑπὲρ ὧν θὰ δαπανηθῶσι περὶ τὰ 2¹/₂ ἑκατομμύρια φρ. ὑπολογίζεται ὅτι θὰ χωρῆ 2,200 βόας καὶ 36 χιλιάδας πρόβατα.

☞ Ἐν τῶν μεγίστων ἐπιχειρημάτων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἑκατονταετηρίδι, εἶνε ἡ δι' ὄχρετοῦ ἔνωσις τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης μετὰ τῆς Κασπίας, δι' οὗ θὰ ἀνοιχθῆ θαλασσία ὁδός, ἄγουσα ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας. Ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη ὑπελογίσθη, ὑπὸ ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς διορισθείσης ὑπὸ τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως, εἰς 50 ἑκατομ. ρουβλίων.

☞ Τὸ ἀρχαιότατον σύνταγμα τοῦ αὐστριακοῦ ἵππικοῦ εἶνε τὸ ὄγδοον τῶν δραγόνων. Τὸ σύνταγμα τοῦτο ἔνεκεν τῆς γενναιότητος, ἣν ἐπεδείξατο ἐν ἔτει 1619, ἀπολαύει ἔκτοτε ἐξαιρετικῶν προνομίων. Ὅσακις εὐρίσκεται ἐν Βιέννῃ δύναται νὰ διέρχεται διὰ τῆς αὐτῆς τῶν ἀνακτόρων παιανίζούσης τῆς μουσικῆς καὶ μὲ ἀναπεπταμένας τὰς σημαίας, εἶτα δὲ νὰ στρατοπεδεύῃ ἐπὶ τῆς πρὸ τῶν ἀνακτόρων πλατείας καὶ νὰ στρατολογῆ αὐτόθι ἐλευθέρως ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ὁ δὲ ἀρχηγὸς του δικαιούται νὰ καταλύῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ νὰ παρίσταται ἀπρόσκλητος ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος. Ὅσακις στρατιώτης τις τοῦ προνομιοῦχοι συντάγματος καταδικασθῆ εἰς θάνατον, ἡ ποινὴ δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ, ἐὰν μὴ μετατεθῆ προηγουμένως εἰς ἕτερον σύνταγμα.

☞ Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ γάλλος ἀρχιτέκτων Viollet-Le-Duc, οὗ τινος τὰ συγγράμματα πολλάκις ἐβραβεύθησαν παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας θεωροῦνται δὲ σήμερον κλασικὰ ἔργα. Ἐπίσης ἀπεβίωσε καὶ ὁ διάσημος ὑψίφωνος Roger, ὁ θαυμασθεὶς ἄλλοτε εἰς πάντα τὰ μεγάλα θέατρα τῆς Εὐρώπης. Ἐν Λονδίῳ δὲ ἀπεβίωσεν ὁ κ. Λῶσον, εἰς τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἐφημερίδος «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» καταλιπὼν περιουσίαν ἐξ ἐνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν. Ὁ Λῶσον ἐκέρδαινε κατ' ἔτος ὡς κύριος μέτοχος τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὀγδοήκοντα χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν! Ὁ «Ἡμερησῖος Τηλέγραφος» ἐγένετο ἀπὸ μικροῦ μέγας ἐντὸς ὀλίγου χρόνου.

☞ Ἐν τῇ ἐν Μονάχῳ διεθνεῖ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει ἐξέχουσι ὡς πρὸς τὴν ζωγραφικὴν τὰ ἔργα τῶν Γάλλων, ἅτινα ὑπὸ πάντων ἐπαινοῦνται ὡς ἐμμείαντα εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀρχαίας σχολῆς. Ἡ νέα γερμανικὴ σχολὴ τούναντιον κατηγορεῖται ὡς καταβίβασθεῖσα εἰς ὑπερβολικὴν πραγματικότητα (realismus). Ἐν τῇ γλυπτικῇ ὑπέρτεροι ἀνεδείχθησαν οἱ τοῦ Κανόβα συμπατριῶται Ἴταλοί, ὧν τὰ ἔργα διακρίνει λεπτότης ἅμα ἐργασίας καὶ φυσικότης· προστιθεμένης δὲ τῆς ἀρετῆς τοῦ μαρμάρου τῆς Καράρας, καθίστανται τὰ ἔργα τῶν ἀμίμητα. Ἐκ τῶν ἀ-

πονεμηθέντων 18 χρυσῶν μεταλλίων, πέντε ἔλαβον γάλλοι καλλιτέχναι.

☞ Ἡ οὐγγρική κυβερνήσις ἠγόρασεν ἀντὶ 195,000 φράγκων ὡς ὄχηά τὸν περίφημον ἵππον τοῦ κόμητος Λαγρανζ «Βερνέιλ», ὅστις ἐκέρδησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη περὶ τὰς 250,000 φράγκων εἰς τὰ γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ ἵπποδρόμια.

☞ Ἡρξάτο τέλος ἡ πρακτικὴ χρησιμοποίησις τοῦ τηλεφώνου. Ἐταιρία ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐφευρετοῦ Ἐδισσῶνος ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ εἰσαγάγῃ ἐν Παρισίοις τὴν διὰ τηλεφῶνων συγκοινωνίαν. Ἀπὸ τοῦδε ἀντὶ μικροῦ μηνιαίου τέλους θὰ δύναται τις νὰ συνδιαλέγεται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς πόλεως εἰς τὸ ἕτερον. Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Φιγαρώ», ἦνωσεν ἤδη τὰ ἀνά τὴν πόλιν διάφορα γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος διὰ τηλεφῶνων· προσεχῶς δὲ θὰ ἐνωθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ διάφορα ἀστυνομικὰ τμήματα.

☞ Ὁ περίφημος δαμαστής θηρίων, ὁ μακῦρος Δελμόνικος, ἀφίχθη εἰς Φιλαδέλφειαν τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλά, καίτοι καθ' ἑκάστην ἐπάλασε κατὰ τῶν θηρίων μετ' ἀπαρμιλλοῦ δεξιότητος καὶ τόλμης, ὁ κίρκος ἔμενε σχεδὸν κενὸς καὶ ὁ δαμαστής περιῆλθε μετὰ τινος ἡμέρας εἰς δεινὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας. Τότε ἐπενόησε τὸ ἐξῆς τέχνασμα. Μίαν πρωίαν εἰς πᾶσας τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐτοιχοκολλήθησαν μεγάλα προκηρῖζεις ἀγγέλλουσαι διὰ πομπωδῶν φράσεων ὅτι τὴν ἐπαύριον ὁ Δελμόνικος ἔμελλε νὰ κατασπαραχθῆ ὑπὸ τῶν θηρίων. Κατὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν 6,000 θεαταὶ συνέρρευσαν εἰς τὸν κίρκον καὶ ἡ εἰσπραξις ὑπερέβη τὰς 40,000 φράγκα. Εἰς τὸ μέσον ἐτέθη ὑπερμεγέθης σιδηροῦς κλωβός, ἐν ᾧ τὰ πειναλέα θηρία ἐβρυχῶντο φοβερῶς. Μετὰ μικρὸν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ κίρκου ἀντήχησε κραυγὴ φρίκης. Δύο ὑπνέται, ἐμφανισθέντες, ἔρριψαν ἄνωθεν εἰς τὸν κλωβὸν τὸν Δελμόνικον καὶ εὐθὺς τὰ θηρία, λέοντες καὶ τίγρεις καὶ παρδάλεις, ὤρμησαν ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετὰ μικρὸν ἐκ τοῦ δαμαστοῦ δὲν ὑπελείπετο οὔτε ἶχνος. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἐν τῷ κίρκῳ ἐπεκράτει ἀπερίγραφτος σύγχυσις. Αἱ γυναῖκες ἐπιπτον λιπόθυμοι, τὰ παιδία ἔκλαιον, οἱ ἄνδρες ἐφευγον. Ἀλλ' ὁ Δελμόνικος, κεκρυμμένος ὀπισθεν στήλης, ἐγέλα καὶ ἔτριβε περιχαρῆς τὰς χεῖρας του ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ στρατηγήματός του. Ὁ μακῦρος ὁ ρίφθηκε εἰς τὸν κλωβὸν ἦτο ἀνδρείκελον πλήρως ὡμοῦ κρέατος καὶ ἀλάντων. Ὅτε τὸ δημόσιον ἀνεκάλυψε τὴν ἀπάτην, παρωργίσθη καὶ ὀλίγου δεῖν ἔρριπτε πράγματι τὸν Δελμόνικον βορὰν εἰς τὰ θηρία. Ἀλλ' εὐτυχῶς παρενέβη ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ αἵματηρὰ τραγωδία ἔληξεν ἐν μέσῳ γενικοῦ γέλωτος.

☞ Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν ἐν Λονδίῳ ὑπεροδοσκοποῦτος ὁ περίφημος βιβλιοπώλης Λόγκμαν, ἐκδοὺς σὺν τοῖς ἄλλοις τὰ ἔργα τοῦ Μα-

κώλεϋ. Περὶ αὐτοῦ γράφει ὁ διάσημος Ἀγγλὸς ἱστορικός ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του· «Σήμερον μ' ἐπεσκέφθη ὁ Λόγγμαν καὶ μοι ἀνήγγειλεν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα νέα ἔλδοσις τῆς ἱστορίας μου. Τὸ πρᾶγμα ἔχει τι τὸ θαυμάσιον. Ἐν διστήματι δέκα ἐβδομάδων ἐπωλήθησαν 26,000 ἀντίτυπα. Δὲν θ' ἀπορήσω ἐὰν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὸ ἐκ τοῦ βιβλίου μου καθαρὸν κέρδος ἀνέλθῃ εἰς 20,000 λίρας στερλίνας. Ὁ Λόγγμαν, μὴ ἤξεύρων τί νὰ κάμῃ τὰ ἀπαύστως εἰσρέοντα χρήματα, μοι ἐπρότεινε νὰ παραδώσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦδε καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὡς συμφωνήθη ἐν τῷ συμβολαίῳ, εἰς τὸν τραπεζίτην μου· πράγματι δὲ κατέθεσεν εἰς τὸ τραπεζικὸν κατὰστημα τοῦ Οὐίλλιαμς εἰς πίστιν μου ἔνταλμα 20,000 λιρῶν. Τοιαύτη συναλλαγή εἶναι πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικά τῶν βιβλιοπωλείων. Ὁ τραπεζίτης μου ἔμεινεν ἐκπληκτος καὶ ὅτε ἀπῆλθον εἰς τὸ Ἄστυ, ὅπως δώσω διαταγὰς περὶ διαθέσεως τῶν χρημάτων, μὲ συνεχάρη θερμότατα. Εἶχον μεγάλην ὄρεξιν ν' ἀπέλθω πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν καὶ νὰ συνυπογράψω εἰς τὸ προσεχὲς δάνειον». Ἡ ἐπιτυχία ἐξηκολούθησε. Τὸ φθινόπωρον ὁ Λόγγμαν ἐμέτρησεν εἰς τὸν Μακώλεϋ ἐτέρας 6,000 λίρας καὶ ἐν συνόλῳ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1866 ὑπὲρ τὰ 150,000 ἀντίτυπα τῆς θαυμαστῆς ἱστορίας, ὁ δ' εὐτυχὴς αὐτῆς συντάκτης ἐκέρδησεν ἐν συνόλῳ ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομύριον φράγμα.

Ἐν ταῖς σφαίραις τῶν Ἀσκληπιαδῶν τῆς Αὐστρίας, γράφει ἡ «Κλειώ», περιάδεται ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων φήμη τις, ὅτι δηλαδὴ εὗρηθη τὸ προσφορώτατον ἀλεξιθήριον φάρμακον τῆς φθίσεως. Ὁ ἐν Ἰνσβρύκῃ τῆς Τυρολίδος καθηγητῆς τῆς κλινικῆς Κ. Ροκιδάνσκη, ἐφεῦρεν ἀλεξιθήριον τῆς φθίσεως φάρμακον, ὅπερ μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας ἐφήρμοσεν εἰς τινὰς τῶν παρ' αὐτῷ νοσηλευομένων. Τὸ θαυμάσιον ἱατρικὸν εἶνε τὸ λεγόμενον *Natrium Benzoicum* ἐν ἀναλύσει πέντε τοῖς ἑκατόν, εἰσπνεόμενον ὑπὸ τοῦ φθισιῶντος ἐπὶ ὥραν δλόκληρον δις τῆς ἡμέρας. Οἰκόμενον νοεῖται, ὅτι, ἅμα τῷ πρώτῳ ἀκούσματι, πολλοὶ παρῆλθον εἰς τὸ μέσον ὅπως ἐκφράσωσιν ἀμφιβολίας, ἢ ὅπως ἀντιποιήσωσιν αὐτοὶ τῆς τιμῆς τῆς πρώτης εὐρέσεως. Ὁ ἐν Γρεισφάλδῃ ὑφηγητῆς Μὰξ Σχύλλερς διατείνεται, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἑτῶν ποιεῖται διὰ τοῦ *Natrium Benzoicum* ἀνάριθμα πειράματα ἐπὶ ζώων, ἀνεκρίνωσε δὲ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διενεργηθεισῶν εἰσπνεύσεων διὰ στόματος καὶ διὰ τοῦ τύπου, ἐν δημοσίαις παραδόσεσι καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ «Ἀρχαίῳ τῆς παθολογίας» τοῦ Κλέβερ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Οἱ δυσπιστοῦντες πάλιν ἐδημοσίευσαν ἐν τῇ βιενναίᾳ «Ἰατρικῇ Ἐφημερίδι» τὰδε. «Ἐν ἅπασιν τοῖς τμήμασι τοῦ καισαροδρασιακοῦ γενικοῦ νοσοκομείου μεγάλη παρατηρεῖται κίνησις ἐπὶ τῷ θαυμα-

τουργῷ κατὰ τῆς φθίσεως φαρμάκῳ τοῦ ἐν Ἰνσβρύκῃ καθηγητοῦ Κ. Ροκιδάνσκη. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας διενεργοῦνται ἐν ἐκάστη αἰθούσῃ τῶν ἀσθενούντων εἰσπνεύσεις τοῦ *Natrium Benzoicum*, ἀλλ' ἔως τῆς ὥρας ταύτης κατὰ δυστυχίαν ἄνευ τινός, οὐδὲ μικροῦ αἰσίου ἀποτελέσματος. Ἴσως δὲ εἶναι ἀκριβῶς γνωστὴ ἡ μέθοδος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ φαρμάκου ἴσως δὲ λανθάνει ἄλλοθί που τὸ αἷτιον τῆς ἀποτυχίας. Ἐν τούτοις περιμένομεν, ἄχρις οὗ φανερωθῶσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνταῦθα ἐνεργουμένων ἀκριβέστατων παρατηρήσεων. Ὅ,τι εἶναι δυνατόν ἐν Ἰνσβρύκῃ, πρέπει νὰ καταστῇ δυνατόν καὶ ἐν Βιέννῃ, καθ' ὅσον ἀνεπιτρεπτεῖ παρῆλθον οἱ χρόνοι τῶν θαυμάτων, καὶ ἂν ταῦτα ἐξαγγέλλονται ἀπὸ χώρας ἀνεκὰθεν διαπρεψάσης ἐπὶ καθολικῇ εὐσεβείᾳ».

Πολλὰ τοῦ τῆς Εὐρώπης παρατηρήθη ὅτι ἡ θνητότης παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἶνε πολλῷ μικροτέρα ἢ παρὰ τοῖς χριστιανοῖς. Τούτου δὲ αἷτιον φαίνεται ἡ μεῖζων ἐγκράτεια καὶ οἱ πρώτοι γάμοι.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι αἱ χελώναι εἶνε ζῶα μακροβιώτατα, ἀναφέρονται δὲ τινες ζήσασαι δύο ὅλους αἰῶνας. Νέα περὶ τούτου ἀπόδειξις ἐθεβαίωθη τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐν Φλωρίδι. Γεωργὸς τις συνέλαβεν ἐν τῷ ποταμῷ Ἀγίῳ Ἰωάννῃ χελώνην πελωρίαν ἡλικίας δύο ἑκατονταετηρίδων, ὡς ἐδείκνυεν ἡ ἐπὶ τοῦ ὄστράκου αὐτῆς ἐγκεκαραγμένη ἐπιγραφή «Συνελήθη τῷ 1700 ὑπὸ Ἐρνάνδου Γομέθ ἐν τῷ ποταμῷ Σεβαστιανῷ, μετακομίσθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν εἰς Ματανζᾶς καὶ ἐκείθεν εἰς τὸν Μέγαν Βεκιβαν». Μέγας δὲ Βεκιβας ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ὁ ποταμὸς Ἀγίος Ἰωάννης. Τὴν ἐποχὴν δ' ἐκείνην οἱ Ἰσπανοὶ κατεῖχον ἐτι τὴν Φλωρίδα, ἣν παρεχώρησαν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῷ 1821. Ὁ γεωργὸς δείξας πρῶτον εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους τὸ εὐρημά του ἐχάραξεν ὑπὸ τὴν πρώτην ἐπιγραφὴν ἐτέραν φέρουσαν τὸ ἔτος 1879 καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸν ποταμὸν τὴν μαθουσαλείον χελώνην.

Εἰς Ἀναγνώστη

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Καθ' ἐκάστην γίνεται καὶ ὁμοῦς εἶνε ἀποπώτατον καὶ βλαπτικώτατον νὰ ἀναγινώσκῃ τις ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ. Ἐπιφανὴς ὀφθαλμιατρὸς λέγει ὅτι ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τρεχούσῃ ἀμάξῃ ἐπιφέρει τὴν παραλυσίαν τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου καὶ τάχιστα ἄγει εἰς τὴν τύφλωσιν, ὡς συνέβη πολλὰκις δυστυχῶς μέχρι τοῦδε. Ἀπέχετε λοιπὸν πάσης ἀναγνώσεως καὶ διασκεδάσετε εἴτε καθ' ἑαυτοὺς σκεπτόμενοι, εἴτε συνδιαλεγόμενοι μετὰ τῶν συνοδοιπόρων ὑμῶν ἐὰν σὰς εἶνε γνῶριμοὶ ἀλλὰ μὴ ἀνοίγετε ποτὲ μήτε βιβλίον μήτε ἐφημερίδα, ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ ἔχητε ὀφθαλμοὺς ὑγιεῖς.